

پیشکسوت دوتار نواز ایران

قربان سلیمانی معروف به حاج قربان پیشکسوت دوتار نواز ایران متولد سال ۱۲۹۹ است. او در منطقه سرولایت و در روستای علی‌آباد قوچان زاده شد. او زیر نظر پدرش کربلایی رمضان، که خود از دوتار نوازان مشهور شمال خراسان بود نواختن دوتار را آموخت. اوایل که پدرش از علاقه او به دوتار مطلع نبود در نبود پدر، پنهانی با دوتار پدر، دست و پاشکسته مشغول به نواختن دوتار می‌شد تا اینکه روزی مادرش صدای ساز را می‌شنود؛ از پشت پرده، قربان را می‌بیند که تلاش می‌کند آهنگی را بنوازد. در واقع اولین مشوق او، مادرش بوده که فرزندش را به پیگیری جدی و آشکارای نوازندگی تشویق و موضوع را با پدر قربان بازگو می‌کند. بعد از آن پدر ساز را به قربان می‌دهد و از دوتارنوازی او متحیر می‌شود؛ کربلایی رمضان اولین استاد فرزندش می‌شود.

پس از مرگ پدرش از بخشی‌های شمال خراسان همچون خان‌محمد، عیوض (عیوض) و غلامحسین تعلیم گرفت. نوازنده مشهور دوتار و خواننده موسیقی محلی شمال خراسان بود. او از کودکی به دو تار نوازی علاقه داشت و افتخارات زیادی در عرصه‌های داخلی و خارجی به دست آورد که کسب مقام اول جشنواره موسیقی لیون فرانسه، احراز مقام ستاره جشنواره آوینیون فرانسه، اجرای ده‌ها دوتار نوازی در کنسرت‌های موسیقی کشورهای اروپایی، آسیایی و آمریکا از آن جمله است.

قربان سلیمانی در داخل کشور هم مقام‌های برتر جشنواره موسیقی فجر ایران بین سال‌های ۶۹ تا ۷۱ را به دست آورد و ۱۲ دوره متوالی داور ثابت جشنواره‌های موسیقی مقامی کشور بود.

این نوازنده چیره‌دست خراسانی از دست سیدمحمدخاتمی رییس جمهوری وقت نشان درجه ۲ فرهنگ و هنر دولتی دریافت کرده بود.

حاج قربان در کنسرت‌هایی در ایران و خارج از ایران شرکت کرد و یک آلبوم از آثار او منتشر شد. وی همچنین به کشورهای بسیاری مانند پرو، هلند، تونس، ترکیه، بلژیک، انگلستان، سوئیس، کلمبیا، اکوادور، پاناما، فرانسه و چند شهر آمریکا نیز سفر کرد.

او در داخل کشور هم مقام‌های برتر جشنواره موسیقی فجر ایران بین سال‌های ۶۹ تا ۷۱ را به دست آورد و دوازده دوره متوالی داور ثابت جشنواره‌های موسیقی مقامی کشور بود. او همچنین در آلبوم شب، سکوت، کویر با محمدرضا شجریان همکاری کرد.

آلبومی تحت عنوان موسیقی شمال خراسان از او در ایران منتشر شد. اما او مرد اجراهای زنده بود و موسیقی‌اش در زمان و مکان شکل می‌گرفت. موسیقی او همچون موسیقی جاز بر پایه بداهه نوازی استوار بود. از او نقل می‌شود: «اولین بار که قرار بود در پارک دانشجوی تهران برنامه اجرا کنم از زور ترس و خجالت نمی‌دانستم چه کنم. ساز را به دست گرفتم، ساز به من گفت: کوک نیستم، صدایم در نمی‌آید. به مسئول اجرای برنامه گفتم من امروز نمی‌توانم ساز بزنم. گفت: نمی‌شود، باید بزنی. من زدم، اما صدای ساز آن طور که باید درنیامد. آخرین روز اجرا وقتی دوتار را بغل کردم به مسئول برنامه گفتم: امروز این ساز سالن را خراب می‌کند و همین هم شد. پس از برنامه، شجریان با دسته گل آمد سراغم و مرا غرق بوسه کرد.»

حاج قربان در سال ۱۳۸۵ با اهدای دو تارش به پسرش علیرضا سلیمانی با موسیقی وداع کرد.

قربان سلیمانی استاد پیشکسوت موسیقی مقامی خراسانی یکشنبه ۳۰ دی ۱۳۸۶ در سن ۸۷ سالگی دارفانی را وداع گفت و در روستای علی آباد قوچان به خاک سپرده شد.

